

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

София 1592,
бул. „Проф. Цветан Лазаров“ 2
тел.: 02915 35 15
факс: 02915 35 25
e-mail: kzd@cddp.bg
www.cddp.bg

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-1880/2019

град София, ... 27.07. 2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател Венцислав Караджов и членове Цанко Цолов и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 09.06.2020 г., обективизирано в Протокол № 26/2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), като разгледа жалба с рег. № ППН-01-1880 от от 18.12.2019 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД вр. чл. 77, § 1 от ОРЗД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба с рег. № ППН-01-1880 от 18.12.2019 г. подадена от Камен [*****] Чанов срещу Висшия адвокатски съвет.

Подателят на жалбата посочва, че на дата 27.11.2019 г. е подал искане по чл. 15 от ОРЗД за достъп лични данни до Висшия адвокатски съвет - резултати и оценен тест от изпита за адвокати и младши адвокати, сесия 2019 г. и по – конкретно достъп до оценената му писмена работа, в която е видно кои негови отговори на тестовите въпроси са верни и кои грешни, и всякаква друга информация, по което искане е постановен отказ от Висшия адвокатски съвет (ВАДС), основно по съображения, че личните данни вече са му предоставени с факта на публичното оповестяване на резултатите от писмения изпит.

Подателят на жалбата намира съображенията, обективизирани в постановения отказ на ВАДС за неиздържани, а самият отказ за осигуряване на достъп до данни и информация за нарушение на правата му по чл. 15 от ОРЗД.

По горните съображения, иска от КЗЛД да разпорежи на ВАДС на основание чл. 58, § 2, б. "в" от ОРЗД да му предостави искания достъп.

Към жалбата прилага съпроводително писмо и отговор на ВАДС.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и за изясняване на действителните факти от значение за случая подателя на жалбата и Висшия адвокатски съвет са редовно уведомени за започналото производство.

В срок е изразено становище по жалбата от Висшия адвокатски съвет, чрез Ралица Негенцова – председател, за нейната неоснователност.

Съображенията на ВАДС се свеждат основно до следното:

Първо: според ВАДС искането на субекта на данни е удовлетворено с отговора по искането по чл. 15 от ОРЗД, тъй като в този отговор е потвърдено, че се обработват данни на жалбоподателя, посочени са категориите данни и срокът за тяхното съхранение.

Второ: счита, че искането за достъп е удовлетворено, преди подаване на заявлението, чрез публикуване на списъка на кандидатите, издържали теста и допуснати до следващата част – решаване на казуси, на официалната страница на ВАДС и чрез поставянето им на таблото в сградата. В тази връзка посочва, че името на подателя на жалбата не фигурира в списъка на кандидатите, издържали теста и допуснати до втората част от писмени изпит, който е наличен на официалната страна ВАДС, публикуван в изпълнение на нормативно установено задължение за оповестяване на кандидатите издържали теста, което налагало извод, че същия не е отговорил правилно на 80 % от тестовите въпроси, чийто общ брой е 70, с възможни три отговора и един верен такъв. Сочи, че верният според кандидата отговор се отбелязва със знака “х“, като при наличие на постигнат резултат в процент по – малък от 80, този кандидат се счита за “неиздържал“, какъвто е настоящия случай и което по арг. на противното се установява от факта, че името на подателя на жалбата не фигурира в публикувания списък. Допълва и че не обработва данни под формата на разкриване и пряка идентификация поименно кандидатите, неиздържали теста.

Трето: счита, че отговорите в теста, маркирани като верни със знака “х“, не попадат в приложното поле на понятието “лични данни“, като обръща внимание и че шликите на кандидатите неиздържали теста остават неотворени.

Четвърто: счита, че са налице ограничения, произтичащи от чл. 37а, ал. 1, т. 8 от ЗЗЛД, касаещи разкриването на лични данни на трети лица, поради което и ВАДС е публикувал списък само на издържалите теста лица. Намира, че същия не може да установи и индивидуализира пряко подателя на жалбата, без да индивидуализира пряко останалите неиздържали теста лица, които от своя страна не са дали съгласие за това.

Пето: счита, че понятието “копие от данни“ не е тъждествено с понятието “копие на документи“, позовавайки се на становище на КЗЛД и че подателя на жалбата има неправилно разбиране, че същото означава физически достъп до хартиен носител на тези данни.

Шесто: сочи, че срокът за съхранение на писмените работи (тест и казуси) е изтекъл на 17.12.2019 г., както и че с предписание № 12 от 18.12.2019 г. на ДЛЗД е дадено такова за унищожаването им и в този смисъл заявява, че жалбата до КЗЛД е подадена след изтичане на срока за съхранението им. Информира КЗЛД, че в нарушение на ОРЗД ~~би било ако~~

администратора в очакване на 419 жалби, колкото са участниците в есенна сесия 2019 г. наличието на такива, от който и да е от тези участници, при условие, че срока за съхранение е изтекъл, с оглед на което същия като администратор на лични данни е изпълнил добросъвестно законовото си задължение да унищожи данните. Сочи, че заявленията на кандидатите след приключване на изпитната сесия се връщат на адвокатската колегия, чрез която кандидата кандидатства, като писмените работи и решенията на казусите се съхраняват от ВАдС за срок от 1 месец, след което се унищожават.

Допълнително информира КЗЛД, че писмената работа на подателя на жалбата не е унищожена.

По тези съображения иска от КЗЛД да се произнесе с решение, с което да остави жалбата без уважение като неоснователна и присъждане на направените в производството разноски.

Прилага: протокол № 1 за проведен писмен изпит от 02.11.2019 г., списък, предписание № 12 от 18.12.2019 г., уведомление ведно с жалба с приложения, заповед, доклад и обобщена информация и допълнително искане за достъп до данни, отговор, съпроводително писмо, пощенски плик, процедура за разглеждане на искания за упражняване на права от субекти на данни, политика за съхранение на личните данни, регистър на дейностите по обработване на администратора, график за събиране и унищожаване на категориите данни, вътрешни правила за мерките за защита на личните данни, протокол за архивиране от 13.05.2019 г., протокол за унищожаване от 15.07.2019 г., декларация, уведомление, пощенски плик, пълномощно.

С Решение на КЗЛД от проведено заседание на дата 07.05.2020 г., обективизирано в Протокол № 17/2020 г., жалбата е обявена за редовна и допустима по съображения, че съдържанието на същата е съобразено с изискванията на чл. 28, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация вр. чл. 29, ал. 2 от АПК; същата е подадена от ФЛ; насочена срещу Виспия адвокатски съвет; съдържа данни за извършено нарушение по глава III от ОРЗД – отказан достъп до данни и информация по чл. 15 от ОРЗД; жалбата е подадена до компетентен орган, в нормативно установения срок, от лице с правен интерес; при липса на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

На основание горното, като страни в производството по жалбата са конституирани жалбоподател Камен [*****] Чанов и ответна страна Виспия адвокатски съвет, и е определена дата за разглеждане на жалбата в открито заседание, за което страните са редовно уведомени.

Проведено е едно открито заседание съобразно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ПДКЗЛДНА.

Жалбоподателят Камен Чанов се явява лично, за ответната страна се явява адв. Гинка Тодорова, с пълномощно представено в заседание.

Страните (поотделно) заявяват, че са запознати с преписката.

Жалбоподателят заявява, че поддържа жалбата и че няма искания за събиране на други доказателства.

Ответната страна, чрез своя представител заявява, че иска прекратяване на производството по жалбата, по съображения свързани с липсата на правен интерес. В тази връзка посочва, че между страните са проведени разговори с оглед постигане на споразумение, както и че от страна на Висшия адвокатски съвет е налице съгласие за предоставяне на достъп до изпитната му работа, като от страна на жалбоподателя е заявен отказ. Заявява, че на 03.06.2020 г. със заповед на председателя на ВАДС е определена комисия, която да разархивира изпитните работи, които са с отговор "не" и намиране на писмената работа на жалбоподателя. Сочи, че ВАДС е имал намерение да предостави достъп до писмената работа днес, като заявява че носи същата в заседание и предявява същата на жалбоподателя, ведно с плик А4, малък плик, съдържащ лист с изписани имена, ЕГН, колегия (след дадено от негова страна съгласие за това). Представя като доказателства разпечатка от електронна поща, споразумение, протокол за разархивиране и заповед.

В рещлика, жалбоподателят заявява, че предоставения достъп в заседание до данните, съдържащи се в писмената работа на практика не удовлетворява неговото искане, тъй като искането, което е направил включва и резултатът от проведения тест – верни и грешни отговори.

В ход по същество, жалбоподателя иска от КЗЛД да се преизнесе с решение, с което да уважи подадената от него жалба и да разпреди на ВАДС да предостави достъп до данни и информация, отнасящи се до него, във връзка с положения от него изпит за адвокати и младши адвокати, есенна сесия 2019 г.

В ход по същество, представителя на ответната страна, иска от КЗЛД да се произнесе с решение, с което да прекрати образуваното производство, поради липса на правен интерес, с оглед на това, че на жалбоподателя в заседание е предоставен достъп до всички негови данни, които се обработват от ВАДС. Обръща внимание, че проверката на теста се извършва с шаблон, като резултатът от тази проверка се отбелязва върху самия плик с "да" или "не".

Комисията за защита на личните данни след като обсъди становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства намира, че не са налице предпоставки за прекратяване на производството, поради липса на правен интерес, по съображения, че писмената работа, съдържаща лични данни е предоставена в заседание, тъй като КЗЛД е сезирана с твърдение за нарушение на права, което нарушение поражда и правния интерес от търсената по административен ред защита от страна на жалбоподателя (последния поддържа и в заседание

твърдението, че е налице нарушение, което продължава и към този момент), като предоставянето на достъп до писмената работа, съдържаща лични данни, следва да бъде взето предвид при разглеждане на жалбата по същество.

Между страните не е постигнато съгласие за доброволно уреждане на спора, като с оглед на техните изявления в заседание, такова не може и да се постигне.

Предвид гореизложеното искането за прекратяване на производството следва да бъде оставено без уважение.

По същество на спора, Комисията за защита на личните данни намира че жалбата се явява основателна и че като такава същата следва да бъде уважена, по долу изложените съображения.

С оглед датата на упражняване правото на достъп до данни и информация се разглеждат разпоредбите на ОРЗД и ЗЗЛД.

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) се прилага от 25 май 2018 г. съгласно член 99, параграф 2. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) се прилага от 25 май 2018 г. съгласно член 99, параграф 2. По силата на член 94, параграф 1 от този регламент Директива 95/46 се отменя, считано от тази дата.

Съображения 1 и 4 от посочения регламент гласят:

“Защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни е основно право. Член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и член 16, параграф 1 ДФЕС предвиждат, че всеки има право на защита на личните му данни.

“Обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на човечеството. Правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност. Настоящият регламент е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Хартата, както са залегнали в Договорите, и по - специално зачитането на личния и семейния живот, защитата на личните данни, свободата на мисълта, съвестта и религията, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията, свободата на стопанската инициатива“. В продължение на този общ принцип (на пропорционалността), чл. 23 вр. съображение 73 от ОРЗД предвижда, че ограничения, вкл. на

правата на субектите на данни по глава III от Регламента се допускат на ниво национално законодателство тогава, когато това е необходимо.

С обнародването на 26.02.2019 г. изменения и допълнения в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), в сила от 02.03.2019 г. са регламентирани въпросите, които изискват или позволяват примането на правила на национално ниво, вкл. изключенията и ограничения на определени права при наличието на определени условия.

Според чл. 1 от ОРЗД същия защитава основните права и свободи на физическите лица и по – специално тяхното право на защита на личните данни.

Защитата на личните данни на физическите лица, предполага същите да могат да се уверят, че засягащите ги лични данни са точни и се обработват законосъобразно – съобразение 63 от Регламента. За да може субекта да извърши необходимите проверки, чл. 15, § 1. от Регламента предвижда правото той да поиска достъп до данните и информацията, отнасящи се до него. Това право на достъп е необходимо по – специално, за да се даде възможност на лицето при необходимост да изиска от даден администратор да поправи, изтрие или блокира неговите данни, т.е. да упражни произтичащите от ОРЗД права, съобразно предвидената в чл. 1 от ОРЗД цел – правото на защита на личните данни.

Съгласно член 2, § 1 от ОРЗД, същия се прилагат по отношение на “пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства, както и към обработката със средства, които не са автоматизирани, на лични данни, съставляващи част от файлова система, или които са предназначени да съставляват част от файлова система“. В тази връзка следва да се посочи и че физическия набор от книжа, подредени по определен критерии изпълнява изискването на цитираната по – горе разпоредба.

Понятието “обработване на лични данни“ е определено в член 4, § 2 от ОРЗД, като “всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от такива данни, чрез автоматични или други средства, като събиране, запис, съхранение, разпространяване, извличане“.

Фактът, че по отношение на личните данни са извършвани действия по събиране, употреба, извличане, съхранение, означава че личните данни са обработени по смисъла на ОРЗД, тъй като посочените действия са предвидени като едни от възможните такива, които когато се извършват водят да обработване на личните данни.

Според дадената от законодателя дефиниция на понятието лични данни, това е “всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“. За подлежащо на идентифициране лице се смята “лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор, идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологична, умствена,“

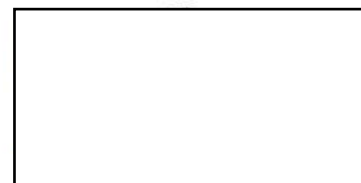

идентичност“ - член 4, § 1 от ОРЗД, от което следва, че приложното поле на ОРЗД е много широко и обхванатите от закона/регламента лични данни са многообразни.

Според предоставена от ВАДС информация изпитът за адвокати и младши адвокати се провежда съобразно правилата на издадена от ВАДС Наредба № 2 за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати и най – общо включва определяне на дати за провеждане на изпита с решение на ВАДС, провеждане на същия от определена със заповед на председателя на ВАДС комисия, в състав председател и членове, която взема само присъствени решения с обикновено мнозинство. Изпитът включва писмена (тест и казуси) и устна част с оценка “издържал“ и “неиздържал“. Първата част на писмения изпит – тест съдържа 70 въпроса с три или четири възможни отговора и един верен, който се отбелязва от кандидата със знак “х“. За издържал се смята кандидат, който има 80% верни отговори на теста. Броя на верните отговори се определя чрез картонен шаблон, който се поставя върху теста при отварянето му, като в зависимост от броя верни отговори на големия плик А4, с печат на ВАДС (в който се съдържа теста, малък плик, също с печат на ВАДС, последния съдържащ лист с изписани данни за кандидата, всички запечатани) се изписва “да“ или “не“. Според ВАДС малкият плик, който се съдържа в големия плик А4 се отваря само в случая, че кандидата е издържал тази част, съответно е допуснат до втората част – решаване на казуси.

Горезиложеното до голяма степен е в съответствие с предвидените в Наредба № 2 от 29 октомври 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати условия е ред за провеждането на тези изпити чл. 1-7, 12-13, 15-17, с изключение на тази част от предоставената информация, която касае въпроса относно начина на проверка на изпитните работи и този относно отварянето на малките пликове, съдържащи се в големите такива, формат А4 на кандидатите, които не са издържали първата част на писмения изпит. В този смисъл по първия въпрос, наредбата не дава отговор относно това как се извършва проверката на самите изпитни работи, а само указва начина на оценяване, а по втория въпрос наредбата не предвижда подобно разрешение какво е застъпено от ВАДС, а именно, че малките пликове (съдържащи лист с данни за три имена, ЕГН, адвокатска колегия, на кандидати), които не са издържали теста, не се отварят. Напротив чл. 12, ал. 6 от Наредбата указва, че този плик се отваря след оценяването на теста, като от чл. 7, ал. 1 от цитираната наредба става ясно, че оценяването става с “издържал“ и “неиздържал“.

Изхождайки от дадената от европейския законодател дефиниция на понятието “лични данни“ и установените в хода на производството факти, вземайки предвид и съображенията на Съда на ЕС, обективирани в Решение от 20.12.2017 г. постановено по дело № С-434/2016 г. по повод отправено преюдициално запитване, КЗЛД намира че исканият достъп до данни и

информация, така както е заявен от жалбоподателя с процесното искане, попада в приложното поле на понятието “лични данни“.

Това по специално следва от факта писмените отговори, дадени от кандидат на изпит за професионални умения съставляват информация, която е свързана с неговата личност, тъй като най – напред съдържанието на тези отговори отразява равнището на знания и умения на кандидата в определена област, както евентуално и мисловния процес, преценката и критичното му мислене (без значение дали тя включва самостоятелно дадени отговори или избор между различни отговори съгласно), като при ръкописна изпитна работа отговорите освен това съдържат информация за неговия почерк (няма значение дали образеца от почерка е подходящ, за да бъде идентифициран пишещият по несъмнен начин). Крайната цел на събирането на тези отговори е да се оценят професионалните способности на кандидата и уменията му за упражняване на съответната професия, като използването на тази информация, което по - специално намира отражение в издържането или неиздържането от кандидата на съответния изпит, може да има последици за неговите права и интереси, тъй като може да предопредели или повлияе например на шансовете му за достъп до желаната професия или работа. Именно това е и целта на всеки изпит: да се установят и документират постигнатите индивидуални резултати от конкретно лице. В този смисъл писмената работа е набор от лични данни.

На следващо място като информация, която попада в приложното поле на понятието “лични данни“ следва да отнесе и тази, която касае постигнатия от кандидата резултат – верни и грешни отговори, техния брой, процент, тъй като в крайна сметка с всеки изпит се цели да се установят и документират постигнатите индивидуални резултати от конкретно лице. Това по – специално следва и от съображение 63 от ОРЗД, в което изрично се посочва, че достъпът до данни и информация включва и диагнози, и резултатите от прегледи, при даден пример за достъп на субекта на данни до медицински досиета. Както по – горе бе посочено самата писмена изпитна работа съдържа лични данни, като тези лични данни се събират и обработват именно с цел да се направи възможно оценяването на постижението на кандидата на този изпит, поради което и тази информация следва да бъде разглеждана като такава отнасяща се до конкретен кандидат, с оглед на това, че резултатът от даден изпит отразява демонстрираните знания и ниво на подготовка на отделния кандидат за адвокат и младши адвокат и поради това се явява неразделна част от писмената работа.

Този извод ще се променя от формата и носителя на тази информация (установява се че оценката на постиженията на кандидатите се осъществява чрез шаблон, който също съхранява от администратора), тъй като тази информация може да се съхранява под каквато и да е форма. В случая информацията за постижението на кандидата се извлича именно чрез налагането на

картонен шаблон върху изпитната работа, което от своя страна дава информация за постигнатия резултат – верни и грешни отговори, брой, процент.

Предвид всичко гореизложено следва извод, че писмената работа и постигнатия от кандидата резултат попадат в приложното поле на понятието “лични данни“, тъй като както по – горе бе посочено това е информация, която е свързана и се отнася до конкретен кандидат, чиято идентификация е възможна във всеки един момент чрез отварянето на малкия плик, съдържащ лист с изписани имена, ЕГН, колегия (поставен в общ плик в който се съдържа и самата писмена работа), както от проверителя, така и от самия организатор на изпита.

В действителност, в Наредба № 2 за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати има изискване, този малък плик да се отваря след като бъде оценен теста (каквото правило е предвидено в много изпитни процедури), вероятно с цел гарантиране безпристрастността на проверителя при оценяването на изпитната работа – тест, т.е. първоначално постижението (резултата) се отнася индиректно до кандидата, но това не променя извода, че кандидата подлежи на идентификация на по – късен етап от проверителя, както и от самия организатор на изпита, чрез отварянето на този малък плик.

Противно на това, което твърди администратора на лични данни, с всеки изпит се цели да се установят и документират постигнатите индивидуални резултати от конкретно лице, поради което и развитата теза в насока “анонимност“ на изпитните писмени работи и по – конкретно по отношение на писмените изпитни работи на лицата, които не са издържали първата част на писмения изпит и постигнатите резултати, поначало противоречи на целта за която се провеждат изпитите от една страна и от друга – не намира законова опора, тъй като както по – горе бе посочено наредбата, която регламентира реда и условията за провеждането на тези изпити, не предвижда подобно разрешение, каквото се дава от администратора на лични данни. В този смисъл тези твърдения следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

За пълнота следва да се посочи и че според вътрешните правила на администратора на лични данни писмената работа съставлява лични данни - политика за съхранение на личните данни, график за съхранение на личните данни, според който, срокът за съхранение на изпитните работи е един месец от приключване на съответната изпитната сесия: пролетна и есенна, с предвидена възможност за удължаване на срока при наличие на подадена жалба, както и предписание на ДЛЗД, обективиращо препоръка за унищожаване на писмените работи на участниците в проведената есенна сесия 2019 г., която препоръка е издадена на основание спазване на принципите по чл. 5 от ОРЗД.

По тези съображения и доколкото в самото производство не е спорно между страните, а и от събраните в хода на производството доказателства (вкл. списъци налични на страницата на ВАДС <https://www.vas.bg/bg/a/spisk-na-kandidatite-za-pismeniva-izpit-za-advokati-i-mladshi-advokati-kovto-shche-se-provede-na-2-i-3-noemvri-2019-g-v-seradata-na-su-sv-kl-okhridski>, <https://www.vas.bg/bg/a/2338-spisbk-na-kandidatite-izdbrzhal-testa-i-dopusnati-do-vo>

от-писмени-izpit-za-advokati-i-mladshi-advokati-kovto-shche-se-provede-na-3-noemvri-2019-g.) се установява, че жалбоподателя се е явил на изпит за адвокати и младши адвокати есенна сесия 2019 г., организиран от Висшия адвокатски съвет, и по – конкретно на първата част от писмения изпит – тест на дата 02.11.2019 г., както и че същия не е допуснат до втората част от него – решаване на казуси, проведен на 03.11.2019 г. следва извод, че ВАДС обработва негови лични данни (посочени по - горе), в този контекст.

Легална дефиниция на понятията администратор и обработващ лични данни се съдържа в чл. 4, § 7 и § 8 от ОРЗД. Според дадените дефиниции, администратор на лични данни физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка, а “обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора. С оглед на това, че изпита за адвокати и младши адвокати се организира и провежда от ВАДС, в която насока са и представените писмени доказателства, следва да се приеме, че личните данни се обработват от ВАДС в качеството му на администратор на лични данни – чл. 2 от Наредба № 2 от 29 октомври 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати.

Член 5 от този ОРЗД, озаглавен “Принципи, свързани с обработката на лични данни“, предвижда в параграф 1, букви а) и д), че личните данни трябва да са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данни, за период не по – дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни.

Чл. 12 ОРЗД гласи, че “администратора на лични данни предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15-22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език... Администраторът съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15-22..... Администраторът предоставя на субекта на данни информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането...”.

Съгласно чл. 15 от ОРЗД субекта на данни има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него и ако е така, да получи достъп до данни и информацията в обхвата посочен в цитираната разпоредба.

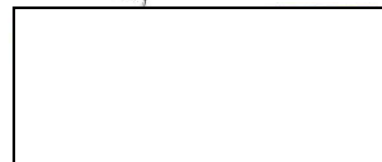

Съгласно чл. 23 от Регламента, “в правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора или обработващия лични данни, чрез законодателна мярка може да се ограничи обхватът на задълженията и правата, предвидени в членове 12—22 ..., когато подобно ограничение е съобразено със същността на основните права и свободи и представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество с цел да се гарантира: националната сигурност, отбраната, обществената сигурност, предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления“.

Във връзка с горното с изменения и допълнения в Закона за защита на личните данни (в сила от 02.03.2019 г.) са предвидени изисквания по отношение на формата, съдържанието, реда и начина на упражняване на правата от субектите на данни: чл. 37б - чл. 37в от ЗЗЛД, както и ограничения по отношение на правата на субектите на данни, вкл. правото на достъп – чл. 37а. от с.з.

От събаните в хода на производството доказателства се установява, че администратора с вътрешни правила е регламентирал реда и начина на упражняване на права от субектите на данни. От тези вътрешни правила (процедура за разглеждане на искания за упражняване на права от субекти на данни) се установява, че ВАДС е определил отговорното за спазване на процедурата лице, определил е лицата, които имат качеството на субект на данни, както и лицето, което има качеството на администратор на лични данни, информацията, която попада в приложното поле на понятието “лични данни“, правата на субектите на данни и е посочил действията, които когато се извършват водят до обработване на личните данни. Описан е процесът за разглеждане на исканията, вкл. изисквания за форма, реквизити, ред и начин на подаването им, задължения за проверка самоличността на заявителя, за изискване на допълнителна информация, в случаите когато искането не е ясно, постановяването на отговор по искането, хипотези на ограничаване на правата, срокове за произнасяне.

Видно от заявление от дата 27.11.2019 г. е, че жалбоподателя е поискал от ВАДС достъп до данни и информация по чл. 15 от ОРЗД и по – конкретно: резултатите и оценен тест от изпита за адвокати и младши адвокати, сесия есен 2019 г. - оценена писмена работа, както и друга информация свързана с проведения изпит. Това заявление е адресирано до ВАДС, представлява образец – приложение № 4 от неговите Вътрешните правила за мерките за защита на личните данни, съдържа освен искане за осигуряване на горепосочения достъп, и информация идентифицираща заявителя – три имена, административен адрес, електронна поща, мобилен телефонен номер, ЕГН и подпис. В искането е посочен и желания начин на получаване на достъпа до данни и информация. В този смисъл следва да се приеме, че е налице редовно сезиране на администратора с искане, попадащо в обхвата на чл. 15, § 1 от ОРЗД.

Видно от отговор по искане по чл. 15 от ОРЗД е, че ВАДС се признае по същото на дата 04.12.2019 г., като същия е изпратен на заявителя на дата 05.12.2019 г. Не са ангажирани доказателства за датата на връчване/получаване на този отговор, като между страните този въпрос не е спорен, тъй като жалбоподателя не оспорва/не отрича получаването му.

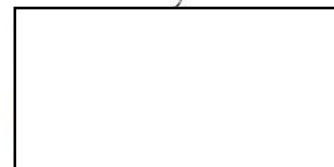
Според съдържанието на този отговор, искания достъп слева да се счита за удовлетворен по съображения че: 1/. достъпът, който се иска до данни и информация не попада в приложното поле на понятието “лични данни“ (което се извлича по тълкувателен път), 2/. че с факта, на публикуване на списъка на кандидатите, които са издържали първата част от писмения изпит, искането за достъп е удовлетворено, тъй като след като дадено лице – кандидат не фигурира в този списък, то това лице се счита за неиздържало теста.

В останалата част от отговора, администратора потвърждава, че обработва лични данни на жалбоподателя, като посочва целите за които се обработват данните, категориите лични данни (сред които са изброени такива да физическата, социалната и икономическата идентичност), срока за съхранение на данните, получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити лични данни, възможността за упражняване на права от субектите на данни, вкл. на жалба до надзорния орган.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че е налице произнасяне на администратора по искането на жалбоподателя, в срока по чл. 12, § 3 от ОРЗД, с което по същество се отказва предоставянето на достъп до данни и информация.

Отчитайки самото съдържание на отговора, който е предоставен на субекта и от който на субекта на данни следва да стане ясно какви са съображенията на администратора да откаже искания достъп до данни и информация следва да се посочи, че същия изцяло противоречи на изискването въведено в чл. 12, § 1 от ОРЗД – да е в разбираема форма, на ясен и прост език.

Отговорът е подробен (7 стр.), изключително неясен (както по – горе бе посочено част от съображенията на администратора се извеждат по тълкувателен път) и по същество по скоро наподобява един правен анализ (дава се определение на понятието “лични данни“ по смисъла на ОРЗД, елементите, които включва то според становище на РГ29, изискванията на наредбата, регламентираща реда и условията за провеждане на изпита, вкл. задължението за публикуване на списъци, направени изводи, за това защо трябва да се счита за удовлетворено искането, информация за това, при подадено искане каква информация следва да бъде предоставена на субекта на данни според надзорния орган, с допълнение от страна на ВАДС причислено към отговора на този надзорен орган, а именно относно понятията “копие от данни“ и “копие на документи“ - https://ec.europa.eu/info/law/law-topic/data-protection/reform/rules-business-and-organisations/dealing-citizens/what-personal-data-and-information-can-individual-access-request_bg, което не се съдържа в отговора на поставения въпрос), с оглед на което не може да се приеме, че е спазено изискването 12, § 1 от ОРЗД.

По спорният в производството въпрос, а именно дали са налице условия/предпоставки за постановяване на отказа, обективизиран в отговора на Висшия адвокатски съвет, изхождайки от съображенията, съдържащи се в този отговор, вкл. тези, които са въведени в производството, следва да се отговори в следния смисъл:

Първото съображение, поради което е постановен отказ и което се поддържа и в хода на производството е свързано с това, че искания достъп до данни и информация не попада в приложното поле на понятието "лични данни". Този въпрос е разгледан подробно по – горе, поради което не следва да се обсъжда отново (писмената работа и постигнатия от кандидата резултат попадат в приложното поле на понятието "лични данни", съответно в обхвата на чл. 15, § 1 от ОРЗД).

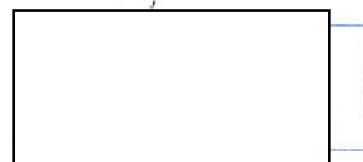
Следва да се посочи, че очевидно и самия администратор към момента на разглеждане на жалбата в открито заседание не поддържа тази своя теза, след като представя писмената работа на жалбоподателя.

Второто съображение се свежда до това, че искания достъп е удовлетворен предварително, чрез публикуването на списъците на официалната страница на ВАДС на кандидатите, които са преминали писмената част – тест, като в допълнение е изразено становище се посочва и че искания достъп е осигурен чрез дадено потвърждение за това, че се обработват лични данни, категориите лични данни, които се обработват и срока за тяхното съхранение.

От прегледа на този списък се установява, че в него фигурират три имена на кандидатите и населеното място на адвокатската колегия, чрез която се кандидатства, която информация се отнася само и единствено до тези кандидати, които са издържали теста и са допуснати до втората част – решаване на казуси. За КЗЛД остава неясен въпроса по какъв начин публикуването на списък на лицата, които са издържали теста и продължават на следващия етап, сред които не фигурира името на жалбоподателя, удовлетворява искането, с което е сезиран администратора и по – специално "достъпа до резултатите и оценения тест", така както самия администратор е посочил в отговора по искането. Изложените в тази насока аргументи в отговора по заявлението не могат да убедят административния орган, че с публикуването на този списък, на субекта на данни се предоставя достъп до данни и информация по чл. 15, § 1 от ОРЗД, т.е. достъп който се отнася изключително и само до лични данни, свързани с жалбоподателя.

КЗЛД не споделя и другото застъпено виждане на Висшия адвокатски съвет, а именно че достъпът е предоставен с отговора, тъй като видно от този отговор е, че искания достъп до данни и информация, така както е заявен от жалбоподателя, по същество не се предоставя.

Третото съображение, което се поддържа пред КЗЛД се свежда до това, че администратора на лични данни има нормативно установено задължение да публикува списък

само на кандидатите, които са издържали теста, и че при публикуване на списък на кандидатите неиздържали теста би се стигнало до разкриване на данни на трети лица.

По повод изтъкнатото трето съображение следва да се отчете, че в действителност са налице правила, които регламентират условията и реда за провеждане на обсъждания изпит, включително задължение за публикуване на списък на кандидатите, които са издържали първата част от писмения изпит.

Наличието на тези правила обаче, не води до извод за неприложимост на правилата на регламента и по – специално това на чл. 15, § 1 от ОРЗД, тъй като целите които се преследват с ОРЗД и националните правила, регламентиращи условията и реда за организирането и провеждането на тези изпити са различни.

В този смисъл наличието на правила на национално ниво, които регламентират специфичен достъп до определена информация - публикуването на списъци, чрез които се предоставя информация в ограничен обем на определена категория лица – кандидати, издържали първата част от изпита или други, които евентуално биха важали наред с правото на достъп или вместо него, не променя квалификацията на информацията, която се съдържа в писмената работа и постигнатите резултатите като лични данни.

Както по – горе бе посочено, става дума за преследване на различни цели, като тук в настоящото производство става дума за достъп до данни и информация, а не за оспорване законосъобразността на проведената процедура, в т.ч. на взетото решение от проверяващия изпитната работа, обективизирано на плика формат А4, с “да“ или “не“, поради което и няма основание да се приеме, че в случая се нарушава целта на ОРЗД, съответно има основание за отказване на искания достъп до данни и информация.

Нещо повече, това следва и от факта, че не са налице правила на национално равнище, които да регламентират изпитната процедура, в.ч. достъпа на кандидатите до резултатите от проведените изпити и тяхното оспорване, поради което Висшия адвокатски съвет няма основание да се позовава на правила, регламентиращи такава процедура по начало, тъй като такива правила на практика няма.

На последно място следва да бъдат разгледани и възможностите за ограничаване на правото на достъп, въпреки че такива възражения не са направени от администратора на лични данни.

Както по – горе бе посочено, чл. 23, §1 от ОРЗД дава възможност за налагане на ограничения на правата на субектите на данни, при наличието на определени условия и предпоставки, вкл. на правото на достъп.

Такива ограничения са предвидени в чл. 37а от ЗЗЛД. Обсъжданата разпоредба регламентира възможността администратора на лични данни да откаже пълно или частично

упражняване на права от субектите на данни, тогава когато упражняването на тези права би създавало риск за националната сигурност, отбраната, обществения ред, предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, вкл. предпазването от предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност, други важни цели от широк обществен интерес и по – специално важен икономически или финансов интерес, вкл. паричните бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност, защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства, предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии, защитата на субекта на данни или правата и свободите на трети лица, изпълнението на гражданско правни иски.

Според чл. 37а, ал. 2 от ЗЗЛД условията и реда за пригането на тези ограничения се определят със закон, съобразно правилото на чл. 23, § 2 от ОРЗД.

В настоящият случай, такива ограничения не са предвидени, поради което следва да се признае, че се дава предимство на изискванията на правото за защита на данните, подкрепени със съображения, свързани с основните права пред конкретно засегнати други интереси.

Тук е мястото да се разгледа и въпроса за начина на осигуряване на искания достъп (предвид на това, че такъв достъп се дължи), тъй като в отговора на искането все пак се обръща внимание от администратора на това, че понятията “копие от данни“ и “копие на документи“ не са тъждествени.

В тази връзка следва да се посочи, че начина на осигуряване на достъп е указан в разпоредбата на чл. 12, § 1 от ОРЗД (обсъден по - горе), която разпоредба вменява като задължение на администратора да предприеме мерки за предоставяне на информация, в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, оставяйки избора на администратора, т.е. условието е достъпа до данни и информация да бъде предоставен в такава форма, която да позволява на съответното физическо лице да се запознае с данните и да провери дали са точни и дали се обработват в съответствие с ОРЗД и евентуално да упражни други от предвидените в този регламент права. В този смисъл достъпа до данни и информация може да бъде предоставен чрез съобщение, предоставяне на самия документ, извлечение от него и т.н.

В конкретният случай, администратора уведомява КЗЛД, а и това се установява от направена справка на адрес <https://www.vas.bg/bg/a/broy-12dekemvri-2019> че в бр. 12/декември 2019 г., че в списание “Адвокатски преглед“ са публикувани тестовите и казусите от изпита за адвокати и младши адвокати от 2-3 ноември и 16 ноември 2019 г. - <https://www.vas.bg/bg/a/broy-12dekemvri-2019>., поради което и с оглед на това, че тестовите (въпроси и възможни отговори) са публично и свободно достъпни, администратора няма основание да не предостави достъп до писмената работа в цялост.

Що се отнася до постигнатите от жалбоподателя резултати (верни и грешни отговори, брой, процент) от изпитния тест, доколкото в производството става ясно, че администратора на лични данни не обективира същите в нарочен документ, следва да се посочи, че тази информация във всеки един момент е възможно да бъде извлечена, посредством поставянето на шаблона върху писмената работа. В този смисъл и при спазване на изискването на чл. 12, § 1 от ОРЗД администратора следва да предостави и тази информация във форма, която позволява на лицето да осъществи необходимата за него проверка.

На следващо място следва да бъде отчетен и факта, че според представените вътрешни правила на администратора (процедура за разглеждане на искания за упражняване на правата), макар последния да твърди, че се е признесъл по процесното искане при спазване на същите, тези правила не предвиждат и не дават възможност на субектите на данни да получат достъпа до данни и информацията, която се обсъжда в настоящото производство.

Нещо повече, при прегледа на вътрешните правила (процедура за разглеждане на искания за упражняване на правата, политика за съхранение на личните данни, ведно с образец на график за събиране и унищожаване на категории лични данни, вътрешни правила за мерките за защита на лични данните), както и представения регистър на дейностите по обработка, се установяват редица неясноти и противоречия. В този смисъл в някои от документите администратора е ограничил обхвата на понятието лични данни, като не е предвидил информацията, съдържаща се в писмената работа и постиженията на кандидатите като такава попадаща в приложното поле на понятието “лични данни“, като в други документи писмената работа е квалифицирана като лични данни, в т.ч. е предвиден срок за тяхното съхранение. В този смисъл не може да се приеме, че същия гарантира спазването на правата на тази категория лица – кандидатите явяващи се на изпит, да бъдат запознати и да получат информация, която е свързана с тях, с цел извършване на проверка относно законосъобразността на обработването на личните данни отнасящи се до тях. Всъщност това противоречие ясно личи и от отговора по искането, с което е сезиран администратора и изразените от него становища пред КЗЛД.

Следва да се напомним, че разпоредбите на ОРЗД, доколкото уреждат обработката на личните данни, които могат да засегнат основните права и свободи на ФЛ, задължително трябва да се тълкуват в светлината на основните права, които съгласно постоянната практика на Съда на ЕС са неразделна част от общите принципи на правото и които понастоящем са закрепени в Хартата на основните права на Европейския съюз В член 8, параграф 2 от Хартата, който гарантира правото на защита на личните данни, в частност се предвижда, че всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него, като именно чл. 15, § 1 от ОРЗД е разпоредба за прилагане на това изискване, поради което и в изпълнение на този основен принцип администратора следва да бъде задължен да спазва същия, вкл. чрез въвеждането на процедура,

която осигурява достъп до данни и информация на кандидатите, които се явяват на организираните от Висшия адвокатски съвет изпити.

Предвид и на основание гореизложеното, следва извод, че администратора на лични данни не се е съобразил с искането по чл. 15 от ОРЗД, отправено до него, тъй като в месечния срок не е предоставил достъпа – предмет на искането, с което е извършил нарушение на чл. 15, § 1 вр. чл. 5, § 1, б. “а” – принцип на добросъвестността, т.е. нарушил едно от основните права на субектите на данни – на достъп, при все че като администратор на лични данни, същия има задължения да предвиди правила, осигуряващи достъп до данните и информацията (предмет на обсъждане в настоящото производство), и да предостави искания достъп, след като не са налице предпоставки/условия ограничаващи това право, които задължения не са изпълнени.

Предвид на основание гореизложеното, жалбата се явява основателна и като такава същата следва да бъде уважена.

С оглед основателността на жалбата следва да бъде извършена преценка и относно подходящата мярка, която да бъде приложена спрямо администратора на лични данни.

Правомощията на КЗЛД като надзорен орган са предвидени в разпоредбата на чл. 58, § 2, б. “а” - “й” от ОРЗД, т.е. инструментите, които могат да бъдат използвани при установяване на извършено от администратор или обработващ личните данни нарушение.

Преценката за това коя мярка се явява подходяща се извършва с оглед характера и естеството на нарушението (с оглед приложимостта на съответната мярка към конкретното нарушение), оценка на фактите по случая, най – общо ефективността на мярката/мерките с оглед справяне с нарушението.

На първо място следва да се посочи, че с оглед естеството на нарушението, мерките по чл. 58, § 2, б. “а”, “б”, “г”, “д”, “е”, “ж”, “з” и “й” от ОРЗД са неприложими в настоящия случай и следователно избора на подходяща мярка се ограничава измежду мерките по чл. 58, § 2, б. “в” и “и” от ОРЗД.

С оглед извършване на преценката коя мярка се явява подходяща се взема предвид следното: 1/. касае се нарушение на права на субекта на данни и по – конкретно неизпълнение на задължения за предвиждане на правила, регламентиращи достъпа до данни и информация на кандидатите, явяващи се на изпит и отказ за предоставяне на искан достъп до данни и информация без правно основание за това - чл. 15, § 1 вр. чл. 5, § 1, б. “а” от ОРЗД; 2/. за това нарушение ОРЗД предвижда по – висок максимален размер на санкцията, в сравнение с други видове нарушение, което от своя страна е показателно за приоритетната защита на правата на субектите на данни и значимия обществен интерес, който се защитава с тях; 3/. отговорно лице по чл. 15, § 1 вр. чл. 5, § 1, б. “а” от ОРЗД е администратора на лични данни, който в случая се явява висш орган на адвокатурата; 4/. в резултат на отказания достъп, жалбоподателя е лишен

от правото да извърши необходимата проверка досежно законосъобразността на обработката на неговите лични данни в контекста на проведения писмен изпит – тест, съответно при необходимост да упражни други от предвидените в Глава III от ОРЗД права; 5/. отказът, обективиран в отговора по заявлението не е в разбираема форма, на кратък, на ясен и прост език; 6/. към датата на проведеното заседание искания достъп до данни и информация, така както е заявен в искането не е предоставен; 7/. с оглед поведението на администратора и по – конкретно готовността му да предостави достъп до писмената работа в заседание, може да се направи извод, че същия е осъзнал важността и значението на правото на достъп до данни и информация като средство за защита на данните, упражняването на което гарантира спазването на основните принципи за защита на личните данни по чл. 5 от Регламента и което осигурява контрол на физическите лица върху обработването на техни лични данни; 8/. не са налице правила, които уреждат правото на достъп до писмените работи и изпитните резултати на участниците/кандидатите в организирани от администратора изпити; 9/. при извършена проверка в деловодната система на КЗЛД се установи, че са налице данни за извършено идентично нарушение на ОРЗД, установено с влязло в сила на дата 30.04.2020 г. решение на КЗЛД.

Посочените обстоятелства по т. 1-6 и 8 се разглеждат като утежняващи, съответно тези по т. 7 – като смекчаващи такива.

Предвид гореизложените обстоятелства, в случая най – подходяща се явява мярката по чл. 58, § 2, б. “в” от ОРЗД – ефективна, пропорционална и възпираща, като това по – специално следва от факта, че мярката по б. “и” (налагане на санкция) – самостоятелно или в допълнение към тази мярка, би се явила като тежест, несъразмерна спрямо извършеното нарушение, поради което и КЗЛД приема, че тази мярка е най – подходяща.

В този смисъл и вземайки предвид, че мярката по чл. 58, § 2, б. “в” от ОРЗД дава възможност на надзорния орган чрез разпореждане да задължи администратора да се съобрази с исканията на субектите на данни за достъп до данни и информация – писмените работи и изпитните резултати, последните обработвани в контекста на организирани от ВАДС изпити за адвокати и младши адвокати и че прилагането на тази мярка ще бъде възстановено спазването на правилата на Регламента, КЗЛД намира че в настоящия случай следва да се приложи именно тази мярка, като за целта разпорежи на администратора на лични данни да: предостави на жалбоподателя искания със заявлението достъп до негови данни и информация (правилните и неправилните отговори на теста и техния брой), в 14 - дневен от влизането на решението в сила (тъй като в крайна сметка стана ясно, че тази писмена работа не е унищожена) и да разработи и приеме правила/процедури, които да уреждат достъпа на физически лица до информацията, която касае техните резултати от проведени изпити

(дадените правилните и неправилни отговори и техния брой) в 3-месечен от влизането на решението в сила, като така определените срокове се явяват подходящи, достатъчни и справедливи.

Следва да се отбележи и че неиспълнението на разпореждането на надзорния орган е скрепено с предвидената в чл. 83, § 6 от ОРЗД отговорност.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-1880 от 18.12.2019 г. подадена от Камен ***** Чанов срещу Висшия адвокатски съвет, БУЛСТАТ 000697439 – администратор на лични данни, за основателна.

2. Във вр. с т. 1 и на основание чл. 58, § 2, буква “в” от ОРЗД, за извършено нарушение на чл. 15, § 1 във връзка с чл. 5, § 1, буква “а” (принцип на добросъвестността), разпорежда на администратора на лични данни:

2.1. да предостави на жалбоподателя искания със заявлението достъп до негови лични данни и информация (правилните и неправилните отговори на теста и техния брой). Определя срок за изпълнение на разпореждането: 14 - дневен от влизането на решението в сила, след което администраторът да уведоми комисията за изпълнението на разпореждането като представи съответните доказателства;

2.2. да разработи и приеме правила/процедури, които да уреждат достъпа на физически лица до информацията, която касае техните резултати от проведени изпити, вкл. дадените правилните и неправилни отговори и техния брой. Определя срок за изпълнение на разпореждането: 3 - месечен от влизането на решението в сила, след което администраторът да уведоми комисията за изпълнението на разпореждането като представи съответните доказателства.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град, чрез Комисията за защита на личните данни, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ

ЧЛЕНОВЕ:

ЦАНКО ЦОЛОВ

ВЕСЕЛИН ЦЕЛ

